

NOTAT

Sak: Leirpollen, Tana - Tana kommune - Finnmark fylke - Utdyping av farled
Saksnr.: 2017/1213
Dato: 31.05.2017
Fra: KYV-TF R/Arnt Edmund Ofstad
Til: Tana kommune v/Frans Eriksen

Oppsummering av innspill til varsel om oppstart og forslag til planprogram for detaljregulering for farleden til Leirpollen

Varsel om oppstart av arbeid med detaljregulering med forslag til planprogram ble sendt ut på høring 13. mars 2017. Fristen for å komme med innspill var 2. mai 2017. De av høringspartene som har bedt om det har fått utsatt fristen.

Nedenfor er innspillene oppsummert og kommentert der det har vært aktuelt. Innspillene er i tillegg i sin helhet lagt ved. I oppsummeringen nedenfor er også innspillene som Kystverket har mottatt i forprosjektfasen tatt med. Vi har totalt mottatt 16 innspill.

1 Innspill i forprosjektfasen

Tanavassdragets fiskeforvaltning (TF), Birkestrand bygdelag, Tana og omeng sjølaksefiskeforening og Lavvonjarg Vel, datert 2. mars 2015

I brevet stilles det spørsmål ved hvilke konsekvenser planlagt mudring vil få for elveutløpet. Videre viser de til forprosjektrapporten hvor kysten utenfor Austhavet beskrives som værhard. Innover i Tanafjorden kommer det tung havsjø som merkes helt inne ved Tanaelvas munning.

Bølger på tur inn samtidig med utgående strøm kan gi brytende bølger. Ved Birkestrand har dette ført til at store mengder jord og sand er rast ut i elva. For å stoppe videre jord- og sandras er det nødvendig med elveforbygning i området. Det er ønskelig at forbygningen foretas før mudringsarbeidet igangsettes. Det må foretas konsekvensanalyse om hvilke konsekvenser en ny farled fra Tanafjorden og inn til Leirpollen vil få for Tanaelvas munning.

Videre er de opptatt av plassering av deponiet. De viser til at det i forprosjektet, blant flere alternativ, er aktuelt å legge massene i forkant av hoveddeltaet, sammen med de store mengdene sand som transporteres ned Tanaelva. Deponi i forkant av hoveddeltaet kan få konsekvenser for oppgangen av laks i Tanavassdraget. Dette vil igjen kunne føre til store konsekvenser for sjølaksefisket, fisket i Tanavassdraget og ikke minst for de sjøsamiske- og elvesamiske kulturtradisjoner. De minner om at det er viktig at det foretas en grundig

konsekvensanalyse før deponistedet bestemmes. Andre alternativ må vurderes, så som landdeponi, lukket sjødeponi nær land med videre.

De mener at utdypningen av farleden vil kunne få konsekvenser for sjølaksefisket i nærområdet, oppgang av laks i Tanavassdraget, svekkelse/tap av sjøsamiske- og elvesamiske kulturtradisjoner, naturvernområdet med videre. De stiller krav om at tiltaket må utløse en helhetlig konsekvensutredning.

Kommentar:

Som grunnlag for detaljreguleringen utarbeides det nå konsekvensutredninger som blant annet omfatter tiltakets virkninger på laks, sil og fugl inkludert naturreservatet som helhet. Dersom det er aktuelt vil det også bli foreslått avbøtende tiltak.

I varsel om oppstart av arbeid med detaljregulering og forslag til planprogram er det lagt til grunn at deponi plasseres i Tanafjorden, utenfor Stangnesodden. Det er denne plasseringen som vil bli utredet i planprosessen. Andre deponiløsninger er vurdert i prosessen og det vil kort bli gjort rede for det i planbeskrivelsen.

Når det gjelder erosjonssikring på Birkestrand er det Norges vassdrags- og energidirektorat som er rette myndighet. En eventuell erosjonssikring forutsetter at tiltaket også er avklart etter forskriften for Tanamunningen naturreservat. Erosjonssikring er ikke et tiltak i detaljregulering for farleden til Leirpollen.

Tanavassdragets fiskeforvaltning (TF), datert 22. februar 2017

TF skriver at dersom tiltaket med mudring skal kunne gjennomføres kan det ikke ha negative effekter på laksebestandene i Tanavassdraget. De viser til at de har fått midler fra Kystverket for å gjennomføre et prøvefiske i Tanamunningen høst, vinter og vår for å undersøke om det er anadrom fisk til stede i munningsområdet på vinterstid. Etter tre runder med prøvefiske med garn i Tanamunningen i midten av mars, sist i september og sist i oktober 2016 ble det fanget kun en sjørret (september). Basert på prøvefisket samt en rekke ulike tidligere studier av Tanalaksen og –ørreten ble det konkludert:

Med hensyn til sjørretbetanden i Tanavassdraget kan arbeidet utføres i perioden oktober til første halvdel av mai, mens hensynet til Tanalaksen tilsier at mudringen bør være avsluttet innen utgangen av april.

Dersom mudringen gjennomføres i perioden oktober – april vil det altså sannsynligvis ikke ha noen betydelig effekt på anadrom laksefisk direkte. Det kan imidlertid ikke utelukkes betydelige indirekte effekter.

Silen er en svært viktig brikke i økosystemet i Tanamunningen. Undersøkelser har konkludert med at silen er hovedføden til flere potensielle laksepredatorer, blant annet laksanda. Det er antatt at bakgrunnen for at silen er så dominerende i dietten er at den er det lettest tilgjengelige byttet.

Det er kjent at det er 5 ulike silarter i Norge, men så vidt TF erfarer er det ikke kjent hvilke arter som er tilstede i Tanamunningen. Med bakgrunn i den begrensede informasjon som finnes om silbestandene i Tanamunningen, og den avgjørende betydningen bestanden har for livet i Tanamunningen og for overlevelse av laksesmolt, understreker TF viktigheten av at effekter av mudringen blir skikkelig kartlagt. Dette innebærer både undersøkelser av hvordan flyttingen av sandmasser fra farleden og dumpingen av sandmasser ute i

Tanafjorden påvirker silen. TF har ved sitt innspill lagt tilgjengelig informasjon om silen og informasjon om det tidligere fisket av sil i Tanamunningen.

Kommentar:

Som grunnlag for detaljreguleringen utarbeides det nå konsekvensutredninger som blant annet omfatter tiltakets virkninger på laks, sil og fugl inkludert naturreservatet som helhet. Konsekvensutredningen for sil er basert på feltarbeid som blant annet skal se på hvor silen oppholder seg og hvor den ikke oppholder seg. Dersom det er aktuelt vil det også bli foreslått avbøtende tiltak.

Det er allerede utarbeidet flere rapporter knyttet til strøm, flytting av sandmasser og deponeringen av massene. Disse rapportene blir lagt til grunn for arbeidet med detaljreguleringen og konsekvensutredningene.

2 Innspill til varsel om oppstart av planarbeidet og forslag til planprogram

2.1 Innspill fra offentlige etater

Direktoratet for mineralforvaltning med Bergmesteren for Svalbard (DMF), datert 10. april 2017

Norge har store mineralressurser som det moderne samfunnet har behov for og utvinning kan gi grunnlag for verdiskaping. I Leirpollen drives det utvinning av mineralressurser på en kvartsittforekomst med internasjonal betydning.

Elkem AS Tana driver Norges største kvartsittbrudd, og transport av massene foregår med lasteskip. For næringsvirksomheten ved kvartsittbruddet i Leirpollen er det derfor viktig at farleden er framkommelig og sikker. DMF støtter den igangsatte detaljreguleringen for farleden og har ingen videre merknader til det framlagte planprogrammet.

Statens vegvesen, datert 21. april 2017

Planarbeidet påvirker ikke noen av fylkesvegene i området. Statens vegvesen har derfor ingen merknader til planprogrammet. Planarbeidet berører heller ikke Vegvesenet sitt sektoransvar.

Finnmark fylkeskommune, datert 25. april 2017

Finnmark fylkeskommune er fornøyd med at det vil bli utarbeidet en konsekvensutredning og at det er utarbeidet et planprogram. Fylkeskommunen bemerker at planprogrammet er godt utarbeidet. På nåværende tidspunkt har Finnmark fylkeskommune ingen ytterligere planfaglige merknader.

Finnmark fylkeskommune kjenner ikke til automatisk freda kulturminner i det aktuelle området. De har derfor ingen særskilte kulturminnefaglige merknader til reguleringsplanarbeidet. De minner imidlertid om aktsomhetsplikten, som bør tas med i reguleringsbestemmelsene. Fylkeskommunen foreslår følgende formulering i bestemmelsene om kulturminner og aktsomhetsplikt:

Skulle det under arbeidet i marka komme fram gjenstander eller andre spor som indikerer eldre tids aktivitet i området, må arbeidet stanses omgående og melding sendes

Finmark fylkeskommune og Sametinget, jf. kulturminneloven § 8 andre ledd.

Denne meldeplikten må formidles videre til de som skal utføre arbeidet.

Fylkeskommunen gjør for øvrig oppmerksom på at det skal hentes inn en egen uttalelse fra Sametinget, avdeling for miljø, areal og kulturminner Finnmark. De gjør også oppmerksom på at det skal hentes inn en egen uttalelse fra Tromsø Museum – Universitetsmuseet som er rette myndighet for forvaltning av kulturminner under vann, jf. kulturminneloven § 14.

Kommentar:

Varsel om oppstart av arbeid med detaljregulering og forslag til planprogram ble ved en feil ikke sendt på høring til Tromsø Museum. Kystverket har vært i kontakt med museet og beklaget dette. Museet har fått utsatt fristen for å komme med innspill.

Når det gjelder forslag til bestemmelse knyttet til kulturminner og aktsomhetsplikt er dette et krav i kulturminneloven § 8. Lovbestemte krav skal ikke tas inn i bestemmelsene, jmfør kapittel 6 i veileder om reguleringsplaner (T-1490). Aktsomhetsplikten vil isteden bli omtalt i planbeskrivelsen.

Sametinget, datert 26. april 2017

Kystverket har lagt frem et gjennomarbeidet planprogram, som beskriver og begrunner det planlagte tiltaket og begrunner valget av tema for konsekvensutredning. Sametinget mener det er positivt at det utarbeides en detaljregulering med konsekvensutredning for tiltaket. Tanalaksen er en bærebjelke for den samiske kulturen i Tanadalen og Sametinget mener at betydningen av laksevandring i Tanavassdraget ikke kan undervurderes i dette arbeidet.

I følge planprogrammet skal utredningene begrenses til å omfatte virkninger av tiltaket for villaks, sil, fugl og naturreservatet i Tanamunningen. Det er allerede utarbeidet en rapport om det er anadrom fisk i Tanamunningen vinterstid og en kartlegging av marint miljø og effekter av mudring og deponering i Leirpollen. Det er under utarbeidelse en rapport om tiltakets mulige påvirkninger på nasjonal laksefjord og laksebestanden i området.

I følge den samfunnsøkonomiske rapporten er sil en viktig del av økosystemet i Tanamunningen. Den er mat både for fugl, sel, laks og sjørøye. Dersom mudringen vil påvirke silbestanden vil det også bli mindre mat for de andre artene i næringskjeden. Rapporten påpeker at redusert laksebestand er en mulig miljøkostnad av tiltaket. Samtidig er det foreløpig lite kunnskap om dette, men det pågår kunnskapsinnhenting på området. Sametinget mener at konsekvensutredningen bør også komme med vurderinger om «worst case scenario» der Tanalaksen blir kraftig påvirket av mudring i Tanamunningen. Hvilke avbøtende tiltak har man da tilgjengelig?

Selv om mulighet for at slikt skjer vurderes i rapportene foreløpig som marginal, bør denne muligheten tas på størst alvor. Laksen har ikke en verdi kun som objekt for fritidsfiskere, men er i kjernen for den samiske kulturen i Tanadalen. Tiltaket skal også ivareta naturgrunnlaget for samisk kultur, næringsutøvelse og samfunnsliv.

Sametinget registrer at de pågående utredninger om påvirkningen på nasjonal laksefjord og laksebestanden i området skal basere seg på eksisterende fangststatistikk, forskningsdata og offentlige data. Sametinget forutsetter at konsekvensutredningen bygger på et kunnskapsgrunnlag bestående av forskningsresultater og forvaltningskunnskap på lik linje med tradisjonell kunnskap fra brukere av området.

Kommentar:

Som grunnlag for detaljreguleringen utarbeides det nå konsekvensutredninger som blant annet omfatter tiltakets virkninger på laks, sil og fugl inkludert naturreservatet som helhet. Konsekvensutredningen for sil er basert på feltarbeid som blant annet skal se på hvor silen oppholder seg og hvor den ikke oppholder seg. Sil har stor betydning for hele økosystemet. Eventuelle konsekvenser for sil vil derfor også ha stor betydning for konsekvensene for blant annet laks. Dersom det er aktuelt vil det også bli foreslått avbøtende tiltak.

Det har så langt i prosessen vært gjennomført flere åpne møter om prosjektet både i Tana bru og i Austertana. I tillegg har Kystverket gjennomført møter med brukerne av området, både enkeltpersoner og ulike grupperinger, underveis i prosessen. Møtene er gjennomført i forbindelse med generell informasjon om prosjektet, men også i forbindelse med utarbeiding av ulike utredninger. Tradisjonell kunnskap fra brukerne av området ivaretas i prosessen også gjennom dialogen med Tanavassdragets fiskeforvaltning.

Tromsø Museum – Universitetsmuseet, datert 27. april 2017

Tromsø Museum minner om at alle saker som gjelder tiltak i sjø må oversendes Tromsø Museum til uttalelse. De gjør oppmerksom på at de ble heller ikke informert om planlagte tiltak i forbindelse med forprosjekt som ble startet i 2012.

Selv om det ikke finnes kjente kulturminner i tiltaksområdet, er det viktig for Tromsø Museum å presisere at det har aldri vært gjennomført marinarkeologisk befarings i området. Både mudring og dumping av mudringsmasser vil være omfattende og kan komme i konflikt med kulturminner under vann. Derfor må Tromsø Museum vurdere varsling av marinarkeologisk befarings i sjø etter kulturminneloven § 9.

Hvis sjøbunnen i farleden er tidligere kartlagt med marinakustikk og ROV basert videoopptak, ber museet om å få oversendt datagrunnlaget til gjennomsyn som grunnlag for marinarkeologisk vurdering av tiltaket.

Når det gjelder deponiområdet, vil dybden på 60-90 m overstige det som er tillatt for marinarkeologisk dykking av Arbeidstilsynet. Tromsø museum ber derfor om oversendelse av informasjon fra tiltakshaveren angående gjennomført og/eller planlagte kartlegging av sjøbunnen i deponiområdet som kan bli brukt som grunnlag for marinarkeologisk vurdering. En kombinasjon av ROV basert marinakustisk kartlegging og videoopptak av sjøbunnen vil være tilfredsstillende til formålet.

Kommentar:

Sjøbunnen i farleden og i deponiområdet er filmet av Dykker Sentret AS i Tromsø i 2013 samt ROV opptak i deponiområdet utført av Dykknor AS i juli 2016. Museet fikk oversendt lenke for nedlastning av filmen og ROV-videoen 4. mai 2017.

Fiskeridirektoratet region Nord (FIN), datert 2. mai 2017

Tiltak skal skje i områder Fiskeridirektoratet har gjort registreringer gjennom kystnære fiskeridata. Kystnære fiskeridata er tilgjengelig her: <http://www.fiskeridir.no/Kart>.

Fiskeridirektoratet registrerer at samtlige av registreringene de har gjort er beskrevet i planprogrammet. Dette er svært positivt. Fiskeridirektoratet forutsetter at man i planforslaget skriver om virkningen av tiltaket på ressurser og fiskeriaktiviteten som er registrert her.

Det nevnes i planprogrammet at det er gjort registreringer «av den svartelista arten kongekrabbe». Fiskeridirektoratet vil understreke at man med bakgrunn i St. melding nr. 40 (2006-2007) ikke skal betrakte kongekrabben som en fremmedart i Øst-Finnmark.

Det foregår et begrenset fiske i planområdet. Det er ønskelig at man ved både dumping av masser og utbedring av farled gjør avbøtende tiltak for å hindre oppvirvling av sedimenter. Dette må omtales i planforslaget.

Det er svært positivt at Kystverket har vært i kontakt med lokale fiskerlag og at de sammen har kommet frem til et passende område for deponering av masser. Fiskeridirektoratet forutsetter at gytefeltet for rognkjeks, som er registrert, vil bli påvirket av deponiet. Det har de siste årene kun vært et begrenset rognkjeksfiske, men det er grunn til å tro at dette vil øke ettersom rognkjeksfiske er i prosess for sertifisering til Marine Stewardship Council (MSC).

Det er gjort flere registreringer av gytefelt for rognkjeks i Finnmark. Fiskeridirektoratet kan ikke si noe om verdien av gytefeltet i Stangnesodden i forhold til verdien av andre gytefelt for rognkjeks.

Basert på registreringer om gytefelt og fiskeriaktivitet innerst i Tanafjorden fremstår deponiområdet som det beste alternativet med hensyn til de interesser Fiskeridirektoratet skal ivareta. Med bakgrunn i at det berørte gytefeltet for rognkjeks er lite og ett av mange har Fiskeridirektoratet ingen innvendinger mot at deponiet legges som foreslått. Det er ønskelig at man ikke deponerer masser i gyteperioden.

Kommentar:

Vurderinger av virkninger av tiltaket på ressurser og fiskeriaktivitet vil gjøres i planbeskrivelsen, i kapitlet om virkninger av planen. Som grunnlag for detaljreguleringen utarbeides det nå konsekvensutredninger som blant annet omfatter tiltakets virkninger på laks, sil og fugl inkludert naturreservatet som helhet. Konsekvensutredningen for sil er basert på feltarbeid som blant annet skal se på hvor silen oppholder seg og hvor den ikke oppholder seg. Dersom det er aktuelt vil det også bli foreslått avbøtende tiltak.

I forslag til planprogram tas det inn under kapittel 5.6. 2 at kongekrabben i Øst-Finnmark forvaltes som en økonomisk ressurs.

Den norsk-finske grensevassdragskommisjonen, datert 8. mai 2017

Kommisjonen er positiv til at det nå settes klare rammer for plan- og utredningsarbeidet gjennom et planprogram. Planprogrammet fastsetter blant annet hvordan miljøkonsekvensene av tiltaket skal utredes, og gir ulike interessenter mulighet til innsyn og medvirkning i utredningsarbeidet.

Kommisjonen vil utover dette framheve at de planlagte konsekvensutredningene må utrede og belyse alle de planlagte tiltakenes påvirkninger på:

- de felles laksebestandene og sjørørreten i alle deler av fiskenes livssyklus
- silbestanden, da silen er en nøkkelart i økosystemet
- oppfylle utredningskravene som stilles i vannforskriften/EUs vanndirektiv.

I tillegg bør utredningene også gi svar på eventuelle avbøtende tiltak, hvis tiltakene har negative påvirkninger på de nevnte temaer.

I sitt innspill viser grensevassdragskommisjonen også til sine anbefalinger i 2013 hvor de anbefalte at myndighetene foretar en miljøkonsekvensanalyse i god tid før et eventuelt vedtak om igangsetting av mudring.

Kommentar:

Som grunnlag for detaljreguleringen utarbeides det konsekvensutredninger som blant annet omfatter tiltakets virkninger på laks, sil og fugl inkludert naturreservatet som helhet. Dersom det er aktuelt vil det også bli foreslått avbøtende tiltak.

Paragraf 12 i vannforskriften skal vurderes når det fattes enkeltvedtak om ny aktivitet eller nye inngrep i en vannforekomst som kan føre til at miljømålene ikke nås eller at tilstanden forringes. Denne vurderingen vil bli gjort i planbeskrivelsen, i kapitlet om virkninger av planen.

Tromsø museum, datert 10. mai 2017

Dokumentasjon fra farleden og deponi ble oversendt museet 4. mai 2017. Tromsø museum vurderer dokumentasjonen som tilfredsstillende som grunnlag for en marinarkeologisk uttalelse. Det gjelder videoopptak fra både dykkerbasert inspeksjon av farleden utført av Tromsø Dykker Sentret AS i 2013 samt ROV opptak i deponiområdet utført av Dykknor AS i juli 2016.

Samtlige videoopptak er gjennomgått av museet og det ble ikke registrert hverken automatisk verna kulturminner eller andre funn av kulturhistorisk betydning i opptakene. Dokumentasjonsgrunnlaget viser at sannsynligheten for å finne bevarte kulturminner i tiltaksområdene er veldig begrenset. Tromsø Museum har derfor ingen merknader til planlagte tiltak eller planforslaget.

Kystverket – kystforvaltning, datert 11. mai 2017

Kystforvaltning mener dette er et godt utarbeidet planprogram. De skriver videre at det er viktig at alle tidligere vedtatte planer/plandokumenter blir samordnet slik at arealbruken blir entydig og sammenfallende. De ber også om at det vurderes om det er nødvendig å nevne eksplisitt i planprogrammet at deponiet er søknadspliktig etter havne- og farvannsloven (jf. kap 3.4 og 3.5).

Kommentar:

Det er i planprogrammet, under kapittel 3.6, tydeliggjort at etablering av deponi er søknadspliktig etter havne- og farvannsloven.

Fylkesmannen i Finnmark, datert 29. mai 2017

Fylkesmannen viser til at de er forvaltningsmyndighet for verneområdet. De skriver videre at Fylkesmannen har gjort en foreløpig vurdering av tiltaket i forhold til verneforskriften i brev av 29.05.2017. Forvaltningsmyndigheten kan fastsette vilkår for dette arbeidet.

Fylkesmannen anser imidlertid ikke kunnskapsgrunnlaget for å være tilstrekkelig til å sette vilkår på nåværende tidspunkt. Det vil derfor bli satt vilkår i forbindelse med søknad om tillatelse til mudring etter mudre- og dumperforskriften kapittel 22 og forurensingsloven § 11. Behandlingen av denne søknaden skjer på grunnlag av vedtatt plan eller dispensasjon fra plan.

Fylkesmannen mener at planprogrammet kort bør redegjøre for forholdet mellom varslet planarbeid med konsekvensutredning og nasjonale miljømål. De nasjonale miljømålene for arealforvaltning og friluftsliv med mer er gitt i St.meld. nr. 26 (2006-2007) Regjeringens miljøvernpolitikk og rikets miljøtilstand og Meld.St. 14 (2015-2016) Melding til Stortinget – Natur for livet. Norsk handlingsplan for naturmangfold. Bakgrunnen for dette er at planprogrammet blant annet skal danne grunnlag for berørte myndigheter sin vurderingen av om tiltaket kan komme i konflikt med nasjonale eller viktige regionale interesser.

Fylkesmannen minner om de nasjonale forventningene til regional og kommunal planlegging som ble vedtatt den 12. juni 2015. Forventningene skal legges til grunn i arbeidet med planer etter plan- og bygningsloven. De viser også til plan- og bygningsloven § 3-1 Oppgaver og hensyn i planleggingen etter loven. Fylkesmannen ber om at de nasjonale forventningene nevnes i planprogrammet.

Det er etter Fylkesmannens vurdering ikke tilstrekkelig kun med innhenting av eksisterende kunnskap i forbindelse med konsekvensutredningen. Det må stilles krav om nykartlegging i planprogrammet, jf. forskrift om konsekvensutredninger § 9 1. ledd.

Videre skriver Fylkesmannen at konsekvensutredningen må være av en slik karakter at den kan danne et tilfredsstillende grunnlag for vurdering og vektlegging etter naturmangfoldlovens miljørettslige prinsipper. Det bør også synliggjøres hvordan muligheten til å nå forvaltningsmålene for naturtyper og arter påvirkes, jamfør naturmangfoldloven §§ 4 og 5. Fylkesmannen ber om at disse føringene blir synliggjort i planprogrammet på egnet sted. Dette innebærer blant annet at det må beskrives hvilke virkninger planen kan få for prioriterte arter, arter i Norsk rødliste for arter 2015, for regionalt og nasjonalt viktige naturtyper etter Norsk rødliste for naturtyper 2011 med videre. Påvirkningen på disse artene og naturtypene skal vurderes ut fra den samlede belastningen de er eller vil bli utsatt for.

Fylkesmannen viser også til rundskriv T-2/16 om «Nasjonale og vesentlige regionale interesser på miljøområdet – klargjøring av miljøforvaltningens innsigelsespraksis» hvor det går frem at innsigelse skal vurderes når foreslått ny arealbruk kommer i konflikt med blant annet de arter og naturtyper som er nevnt over. For fullstendig oversikt over aktuelle konfliktområder for naturmangfold anbefaler Fylkesmannen å benytte rundskriv T-2/16.

Fylkesmannen ber om at veileder «Naturmangfoldloven kapittel II Alminnelige bestemmelser om bærekraftig bruk» (T-1554 B) legges til grunn i det videre arbeidet med reguleringsplanen. De skriver videre at krav til kunnskapsbasert forvaltning (§ 8) og bruk av føre-var-prinsippet (§ 9), tilsier at det ikke bør gis tillatelse til tiltak der det foreligger mulig konflikt med naturmangfold, med mindre dette i tilfredsstillende grad er veid opp mot samfunnsmessige hensyn (jamfør naturmangfoldloven § 14)

I forslag til planprogram, under kapittel 7 «Tema i konsekvensutredningen», viser Fylkesmannen til at det er fastslått at landskapsbilde ikke er et relevant tema i denne sammenheng. Fylkesmannen er enig når det gjelder mudringen, men ser absolutt et poeng med å visualisere landskapsbildet når det gjelder sjømerkene.

Fylkesmannen skriver videre at i perioden det er tiltenkt å gjennomføre mudring fra november til og med februar er det særlig overvintrende sjøfugl av arter som havelle, ærfugl og praktærfugl som oppholder seg i det aktuelle område. Det er tidligere gjennomført tellinger av Bioforsk i Tanamunningen naturreservat. Tellingene ble gjennomført fra september 2011 til august 2012 på henholdsvis stedene Stangnes, Høyholmen, Grønnes, Gulholmen og Kaldbakknes.

Selve mudringen vil utgjøre en forstyrrelse for de overvintrende fugleartene, men den kan også få negative konsekvenser som er mer varige. Negativ påvirkning på arter som lever i og på havbunnen i mudringsområdet kan få uheldige konsekvenser for trekkfugler som bruker reservatet som raste- og beiteplass på andre tider av året. Dette gjelder for øvrig også sjøpattedyr som steinkobbe (*Phoca vitulina*) og havert (*Halichoerus grypus*). Fylkesmannen minner om at steinkobbe har status sårbar (VU) i norsk rødliste.

Fylkesmannen gjør oppmerksom på at det finnes en rekke stedegne laksebestander i Tanavassdraget med sideelver. Samlet sett anses gytebestanden og høstingspotensialet i Tanaelva å være svært dårlig (Vitenskapelig råd for lakseforvaltning 5-2017). Laks (*Salmo salar*) og sjørret (*Salmo trutta*) fra Tana oppholder seg i munningsområdet i perioder. Sjørretten beiter sil og andre byttedyr knyttet til sandbankene i Tanamunningen.

Julelva munner ut innerst i Leirpollen. Elva er påvirket av vannkraftregulering. Det finnes laks, sjørret og sjørøye (*Salvelinus alpinus*) i vassdraget. Fisk fra vassdraget vandrer ut igjennom Leirpollen og videre ut i Tanafjorden. Områdene innenfor og utenfor Lavvonjargundet er viktige beiteområder for sjørret og sjørøye fra Julelva.

Når det gjelder sil (*Ammodytes* spp.) skriver Fylkesmannen at det er en familie marine fisker som forekommer langs hele norskekysten. Artene er tilknyttet sandbunn. I inaktive perioder graver sil seg ned i sandbunnen. På senhøsten og vinteren ligger silen i dvale i sandbunnen i en lengre periode. Gyteperioden er sent på høsten eller på vinteren. Eggene fester seg etter gyting til substrat og blir liggende på bunnen. I Tanamunningen er sil det viktigste byttedyret for annen fisk og sjøfugl, og kan i så måte beskrives som en nøkkelart.

Konsekvensutredningen må synliggjøre hvilke arter og naturverdier som finnes innenfor plan- og influensområdet. Dette innebærer både innhenting av eksisterende kunnskap og nykartlegginger. Videre er det viktig at det gjøres konkrete vurderinger av hvordan naturmangfoldet kan påvirkes av det de planlagte tiltakene, jf. naturmangfoldloven forvaltningsmål i §§ 4 og 5.

Fylkesmannen vil i denne sammenheng understreke viktigheten av at man gjør en grundig kartlegging og vurdering av eventuelle effekter på sil, da den spiller en nøkkelrolle som byttedyr for mange arter av fisk og fugl som er tilknyttet Tanamunningen og Leirpollen.

Planprogrammet må utrede ikke-akutte driftsutslipp, samt eventuelle konsekvenser akutte driftsutslipp kan medføre.

Når det gjelder forurensning til grunn og vann skriver Fylkesmannen at konsekvensutredningen skal utredes på et nivå som tilfredsstillende kravene Miljødirektoratet stiller til behandling av søknad om utslippstillatelse. De viser til veileder M-350. Fylkesmannen viser også til vannforskriften § 12 og til at tiltakshaver må gjøre en vurdering av hvilke vannforekomster som kan bli påvirket, i en slik grad at økologisk eller kjemisk tilstand forringes.

Konsekvensutredningen må synliggjøre eventuelle konsekvenser av tiltaket for de ulike temaene tilknyttet vannmiljø, herunder konsekvenser av selve mudringen og dumpingen, eventuell forurensning anleggsfasen og endringen i skipstrafikk og den forurensning som følger av dette. Utredningen bør vurdere hvilke avbøtende tiltak som kan etableres i anleggsfasen.

Avslutningsvis viser Fylkesmannen til aktuelle veiledere knyttet til utarbeiding av reguleringsplan, naturmangfoldloven §§ 8-12 og kvalitetssikring av plankartet.

Fylkesmannen minner også om at alle oppfølgende og avbøtende tiltak som identifiseres i forbindelse med ROS-analysen må inngå som en del av planbestemmelsene.

Kommentar:

Fylkesmannen skriver at de har gjort en foreløpig av vurdering av tiltaket i naturreservatet. Kystverket oppfatter ikke Fylkesmannen sitt brev som en foreløpig vurdering av om tiltaket faller inn under vernebestemmelsene punkt V nr. 8 eller om tiltaket må behandles etter naturmangfoldloven § 48. Det står ikke noe i brevet om at vurderingene er foreløpige.

Fylkesmannen viser, både i sitt innspill til varsel om oppstart og i brevet hvor tiltaket er vurdert etter verneforskriften, til mudre- og dumpeforskriften kapittel 22. Vi går ut fra at Fylkesmannen her mener forurensningsforskriften kapittel 22 om mudring og dumping i sjø og vassdrag. Vi har forståelse for at eventuelle vilkår for mudringen settes i forbindelse med behandlingen av søknaden etter forurensningsforskriften kapittel 22.

Fylkesmannen ønsker at det i planprogrammet redegjøres for forholdet mellom varslet planarbeid og nasjonale miljømål slik at berørte myndigheter kan vurdere om tiltaket kan komme i konflikt med nasjonale eller viktige regionale interesser. Kystverket mener at det ikke er nødvendig. Vi har i forslag til planprogram vært tydelige på at planarbeidet kan komme i konflikt med Tanamunningen naturreservat, Tanaelva som nasjonalt laksevassdrag og Tanafjorden som nasjonal laksefjord. På bakgrunn av dette kan det ikke være noen tvil om at tiltaket kan komme i konflikt med nasjonale eller viktige regionale interesser.

Kystverket tar til etterretning at Fylkesmannen ønsker at det tas inn et avsnitt om nasjonale forventninger til regional og kommunal planlegging i planprogrammet. Dette innarbeides i kapittel 3 om rammer og føringer for planarbeidet.

Fylkesmannen skriver blant annet at det må stilles krav om nykartlegging i planprogrammet og viser i den sammenheng til § 9 i forskrift om konsekvensutredninger. For Kystverket er det uklart hva Fylkesmannen her mener. I forslag til planprogram er det listet opp en rekke rapporter som allerede er utarbeidet i prosjektet. Flertallet av disse rapportene er basert på arbeid i felt. Det vil si nye kartlegginger. Eksempelvis er det utarbeidet fire rapporter knyttet til marin kartlegging som alle er basert på feltarbeid i anledning dette prosjektet. I tillegg pågår det for tiden arbeid med konsekvensutredning for naturmiljø, herunder blant annet sil og laks, hvor det også gjennomføres feltundersøkelser på sil som grunnlag for rapportene. Dette er nærmere beskrevet i forslag til planprogram i kapittel 7.

Når det gjelder Fylkesmannen sin henvisning til § 9 i forskrift om konsekvensutredninger må det være en feil. § 9 gjelder tilleggsutredninger i forbindelse med høring og offentlig ettersyn av planforslag med konsekvensutredning. Det står ikke noe om krav om nykartlegginger der.

Fylkesmannen ber også om at føringene i naturmangfoldloven §§ 4 og 5 blir synliggjort i planprogrammet på et egnet sted. Kystverket ser ikke hensikten med å gjøre det. Det følger av naturmangfoldloven § 7 at de miljørettslige prinsippene i §§ 8 til 12 skal legges til grunn som retningslinjer ved utøving av offentlig myndighet. Prinsippene er saksbehandlingsregler som skal sikre at naturmangfold blir vurdert ved myndighetsutøvelse som berører natur. Prinsippene skal, sammen med forvaltningsmålene i §§ 4 og 5, integreres i vurderingene etter sektorlover og plan- og bygningsloven. Vurderingene etter naturmangfoldloven §§ 8 til 12, sammen med forvaltningsmålene i §§ 4 og 5 blir innarbeidet i planbeskrivelsen, i kapitlet om virkninger av planforlaget.

I forbindelse med Fylkesmannens omtale av naturmangfoldloven og veiing av hensynet til naturmangfoldet opp mot samfunnsmessige hensyn blir det i innspillet vist til naturmangfoldloven § 14. Kystverket gjør oppmerksom på at den bestemmelsen kun har betydning for avgjørelser som treffes etter naturmangfoldloven. Avveiningen mellom ulike samfunnsinteresser skjer etter en helhetsvurdering i medhold av den enkelte lov. I denne saken er det plan- og bygningsloven.

Det er i Fylkesmannen sitt innspill vist til rundskriv T-2/16 om «Nasjonale og vesentlige regionale interesser på miljøområdet – klargjøring av miljøforvaltningens innsigelsespraksis». Kystverket oppfatter at henvisningen til rundskrivet kun er til informasjon og at Fylkesmannen ikke med dette varsler mulig innsigelse.

Behovet for å visualisere nye merker i sjø vil bli vurdert i løpet av prosessen.

Kystverket tar til etterretning at Bioforsk har gjennomført fugletellinger i Tanamunningen naturreservat i perioden september 2011 til august 2012. Fylkesmannen skriver at arbeidet skal gjennomføres i november til februar. Det er ikke avklart når arbeidet med utbedringen skal gjennomføres. Dette må det tas stilling til på et senere tidspunkt.

*Fylkesmannen skriver at steinkobbe (*Phoca vitulina*) har status sårbar (VU) i Norsk rødliste. Dette er feil. Status er livskraftig (LC) i Norsk rødliste 2015.*

Fylkesmannen skriver at planprogrammet må utrede «ikke-aktutte driftsutslipp, samt eventuelle konsekvenser akutte driftsutslipp kan medføre». Kystverket er usikker på hva Fylkesmannen mener her. Fare for utslipp til sjø vil være et tema i ROS-analysen, samt at det vil være naturlig å se på dette i forbindelse med vurderingene etter vannforskriften § 12. Vurderingene etter vannforskriften § 12 vil fremgå av planbeskrivelsen i kapitlet om virkninger av planforslaget.

Det utarbeides ikke en egen konsekvensutredning for vannmiljø. Temaet inngår i konsekvensutredningen for blant annet sil og laks. Virkninger på vannmiljøet vil også synliggjøres i planbeskrivelsen i kapitlet om virkninger av planforslaget.

Eventuelle oppfølgende og avbøtende tiltak som identifiseres i forbindelse med ROS-analysen vil bli innarbeidet i planbestemmelsene der det er aktuelt.

2.2 Innspill fra andre forvaltningsorgan, grunneiere og private

Jan Atle Samuelsen, datert 26. april 2017

Samuelsen er eier av eiendommen Stangneset gnr. 25 bnr. 17 med tilhørende lakseplass T.N.100.

Ved deponering av store mengder masse utenfor Stangnesodden og nordover frykter han at fiskeplassen kan bli skadet og samtidig føre til verdiforringelse av eiendommen. Han gjør også oppmerksom på at det er satt ut fast fortøyning for bruket.

Dersom deponering av massene fører til skade og ulempe for utøvelse av fiske forventer han at dette blir erstattet av Kystverket eller andre. Han mener at plassering av foreslått deponiområde er ugunstig på grunn av nærhet til land og mye strøm i området. Han mener at det mest hensiktsmessige ville være å dumpe massene lenger ute i fjorden.

Kommentar:

I varsel om oppstart av arbeid med detaljregulering og forslag til planprogram er det lagt til grunn at deponi plasseres i Tanafjorden, utenfor Stangnesodden. Det er denne plasseringen som vil bli utredet i planprosessen. Andre deponiløsninger er vurdert i prosessen og det vil kort bli gjort rede for det i planbeskrivelsen.

Dersom det blir aktuelt med deponi utenfor Stangnesodden vil Kystverket ha dialog med berørte når det gjelder fortøyninger og eventuelt flytting av fortøyninger.

Steve Samuelsen, datert 28. april 2017

Han er medeier i en eiendom på Stangneset, med en privat fiskeplass rett nord for odden. De frykter at et deponi bare noen få hundre meter nord for Stangnes vil kunne endre hav- og vannstrømmer lokalt, og dermed vesentlig forringe den fiskeplassen de har. De er også temmelig sikre på at det under arbeidet med å deponere massene vil bli såpass mange forstyrrelser lokalt at det vil kunne ødelegge eller forringe fiskeplassen. De ber derfor om at deponiområdet flyttes mye lenger nordover. Han understreker at de om nødvendig er villig til å kreve erstatning for tap av fangst fra fiskeplassen og dermed verdiforringelse av eiendommen.

Han ønsker også å påpeke at det å utbedre farleden inn til Leirpollen nå virker å være forhastet. Han viser videre til arbeidet med reguleringsplan for kvartsittbruddet i Leirpollen og understreker at det ikke er vedtatt at kvartsittbruddet får økte arealer for utvinning av mineraler. I sin ytterste konsekvens legges det ned en masse offentlige midler til å utbedre farleden inn til Leirpollen og så kan hele argumentasjonen for tiltaket falle bort.

Kommentar:

I varsel om oppstart av arbeid med detaljregulering og forslag til planprogram er det lagt til grunn at deponi plasseres i Tanafjorden, utenfor Stangnesodden. Det er denne plasseringen som vil bli utredet i planprosessen. Andre deponiløsninger er vurdert i prosessen og det vil kort bli gjort rede for det i planbeskrivelsen.

Det er i prosessen gjennomført utredninger knyttet til blant annet strøm. Det er så langt ingenting som tyder på at strømmene lokalt ved Stangnesodden vil bli endret på grunn av deponering av masser.

Utbedringen av farleden til Leirpollen er en del av arbeidet med å utbedre farleden inn Tanafjorden. Kystverket har også en vedtatt strategi om å skifte flytende installasjoner til faste installasjoner. Denne utskiftningen har pågått over flere år som et prioritert sikkerhetstiltak.

Å sikre trygg ferdsel i norske farvann og hindre miljøskade som følge av akutt forurensning er blant Kystverkets overordna mål. Med dagens tilstand på farleden er det risiko forbundet med anløpene av frakteskipene til Elkem.

Tanavassdragets fiskeforvaltning (TF), datert 4. mai 2017

TF er fornøyd med at det blir utarbeidet en detaljregulering med konsekvensutredning. TF understreker at det ikke kan godtas at mudringen gjennomføres dersom konsekvensutredningen viser at laksebestanden kan bli påvirket.

De skriver videre at det i sesongen 2017 vil bli innført en ny overenskomst om fisket i Tanavassdraget. Under denne forekomsten har lokale rettighetshavere fått sitt fiske betydelig redusert. Også tilreisende fiskere sin mulighet for å fiske er blitt betydelig

reduisert, og dette fisket er den viktigste inntektskilden for TF. Formålet med reguleringen har vært å gjenoppbygge svake laksebestander i Tanavassdraget. Negativ påvirkning på laksebestandene vil ha konsekvenser både for muligheten for å videreføre fisketradisjonene i Tanadalen, og for livsgrunnlaget til bedrifter både på norsk og finsk side av grensen som er avhengig av laks for sin eksistens.

TF er kritisk til at det skal gjennomføres mudring som etter en ukjent tidsperiode sannsynligvis vil måtte gjennomføres på ny. Det fraktes store sandmengder ned Tanaelva og ut i munningsområdet, blant annet fra elvas utgravninger ved Birkestrand. Sanden som graves ut ved Birkestrand må etter TF sin oppfatning utgjøre en betydelig del av sandtransporten i Tanamunningen. TF mener at en forutsetning for at mudringen skal kunne settes i gang, er at man begrenser utgravningen av sand på elvebredden i Birkestrand. TF mener derfor at bygging av elveforbygning på Birkestrand derfor må inngå som en del av prosjektet med mudring av farleden. Videre mener TF at Kystverket må grunngi bedre hvorfor man skal sette i gang et såpass stort tiltak inne i et naturreservat. Det bør vurderes å videreføre den gamle praksisen med losplikt for større båter som trafikkerer farleden i stedet for å gjennomføre prosjektet.

Kommentar:

Det vil bli gjort rede for bakgrunnen for tiltaket i planbeskrivelsen, herunder hvorfor tiltaket må gjennomføres i naturreservatet.

Utbedringen av farleden til Leirpollen er en del av arbeidet med å utbedre farleden inn Tanafjorden. Kystverket har også en vedtatt strategi om å skifte flytende installasjoner til faste installasjoner. Denne utskiftningen har pågått over flere år som et prioritert sikkerhetstiltak.

Å sikre trygg ferdsel i norske farvann og hindre miljøskade som følge av akutt forurensning er blant Kystverkets overordna mål. Med dagens tilstand på farleden er det risiko forbundet med anløpene av frakteskipene til Elkem. Det er ikke mulig å oppnå tilstrekkelig sikkerhet ved bare mudring, merking eller med gjeninnføring av losplikt.

Når det gjelder erosjonssikring på Birkestrand er det Norges vassdrags- og energidirektorat som er rette myndighet. En eventuell erosjonssikring forutsetter at tiltaket også er avklart etter forskriften for Tanamunningen naturreservat. Erosjonssikring er ikke et tiltak i detaljregulering for farleden til Leirpollen.

Norsk ornitologisk forening (NOF) og Sabima, datert 2. mai 2015

NOF og Sabima har fulgt saken over lengre tid, og de har bedt om møter med både Samferdselsdepartementet og Klima- og miljødepartementet. De har ønsket en redegjørelse for departementets vurdering av inngrepets karakter holdt opp mot forpliktelser etter Ramsarkonvensjonen, de forpliktelser som ligger i EU sitt vanddirektiv og miljømålene for de aktuelle vannforekomstene vedtatt i vannforvaltningsplan for vannregion Finnmark. NOF og Sabima er kritiske til at store midler er bevilget over statsbudsjettet uten at disse temaene er tilstrekkelig belyst.

NOF og Sabima mener at inngrepet dreier seg om langt mer enn nødvendig mudring som forskrift for Tanamunningen naturreservat åpner for. De mener at inngrepet er et helt nytt tiltak som eventuelt vil kreve dispensasjon fra verneforskriften. En slik dispensasjon bør alltid være siste utvei. Videre viser de til at Fylkesmannen i Finnmark i brev allerede 19.

februar 2015 ba om informasjon om planlagt tiltak i naturreservatet. Kystverket sendte i brev datert 22. februar 2017 etterspurt informasjon til Fylkesmannen.

De viser til de store naturverdiene i naturreservatet som er godt kjent, samtidig som de også understreker at det finnes omfattende kunnskapshull som følge av økosystemets kompleksitet. Dette er særlig knyttet til opptreden og levevilkår for ulike typer dyreplankton og fisk som tobis. NOF og Sabima mener at kunnskapsgrunnlaget burde vært betraktelig bedre før en endelig avgjørelse om mudring av skipsleia ble tatt. Etter deres mening burde alternativer til mudring kommet tidlig på banen, også med fokus på å ivareta driften ved kvartsittbruddet til Elkem AS Tana.

De mener at størst usikkerhet er tiltakets virkning på tobis. Etter deres mening må kunnskapen konsekvensutredningen fremskaffer, eventuelt mangel på slik kunnskap, også kunne føre til at mudringen av Tanamunningen skrinnlegges. De understreker behovet for en løpende dialog og rådgøring med Ramsarkonvensjonens sekretariat i saken. De mener også at behovet for en Ramsar Advisory Mission (RAM) må vurderes.

NOF og Sabima skriver videre at det er uklart om mudringen vil være en engangsmudring, eller om det området som mudres må vedlikeholdes. De er bekymret for at renna blir fylt igjen ved første vårflom, eller at mindre endringer vil skape behovet for regelmessig vedlikehold. At behovet for vedlikeholdsmudring er uavklart er meget uheldig. Det gjør at det hersker stor usikkerhet rundt tiltakets totale omfang. De mener at videre prosess må klargjøre dette.

De mener at det må legges opp til en prosess der vi får gode svar på hvilke arter som bruker områdene nær der tiltaket er tenkt, og til hvilke tider. Fugler er gode indikatorer på forekomsten av tobis og andre matressurser, og fordelingen av ulike typer ender og sjøfugl gjennom året må fanges opp. Det er også viktig med substansielle etterundersøkelser over flere år for å se på eventuelle endringer i arters bruk av Tanamunningen naturreservat etter en eventuell mudring.

NOF og Sabima gjør oppmerksom på at antallet laksender i området er høyt allerede fra juni av og de viser i den sammenheng til observasjoner lagt inn i registeringsverkstøyet artsobservasjoner.no. Observasjonene viser at antallet øker fra rundt 5000 individer i juni til over 22 500 i august. De anser definerte områder eller tidsperioder når mudring og deponering ikke bør gjennomføres som svært viktige avbøtende tiltak.

Etter NOF og Sabima sin mening vil mudring og etablering av en dypere og bredere renne gjennom sundet påvirke strømforholdene, med følger for naturmiljøet. Sand vil legge seg på nye steder, og vind og bølger kan fjerne en del av sandbankene som i dag stikker opp av sjøen, og legge sanden i renna. En utretting og fordykning vil gjøre at større bølger vil opptre lengre inne i sundet, og da fjernes store mengder sand. NOF og Sabima ber om at dette vurderes mer inngående i en konsekvensutredning. Når det gjelder deponering av massene må det utarbeides en oversikt over ulike alternativ, der påvirkning på naturverdier er diskutert. De mener at det også bør gjennomføres strømmålinger i alternative deponialternativer.

NOF og Sabima mener også at det må gjøres grundige vurderinger knyttet til tiltakets påvirkning på og eventuelle forringelse av miljøtilstanden i de aktuelle vannforekomstene. De forventer en grundig oversikt over hvilke vannforekomster som blir berørt, dagens tilstand, hvilke kvalitetselementer som blir berørt, og hvilken forventet effekt mudringen, deponeringen og eventuelt strømningsmønster vil ha på tilstanden til de gitte kvalitetselementene og nedbørfeltets miljøtilstand som helhet.

Kommentar:

I planbeskrivelsen vil det bli gjort rede for vurderinger knyttet til Tanamunningen som naturreservat og Ramsarområde. Videre vil det bli gjort vurderinger etter § 12 i vannforskriften. Paragraf 12 skal vurderes når det fattes enkeltvedtak om ny aktivitet eller nye inngrep i en vannforekomst som kan føre til at miljømålene ikke nås eller at tilstanden forringes. Vurderingen vil bli gjort i planbeskrivelsen, i kapitlet om virkninger av planforslaget.

Miljødirektoratet er norsk vitenskaps- og forvaltningsmyndighet for Ramsarkonvensjonen. Direktoratet har fått varsel om oppstart med forslag til planprogram på høring. Kystverket har også orientert direktoratet om prosjektet på møte 26. april 2017. Etter det Kystverket kjenner til har det vært innledende dialog mellom Miljødirektoratet og Ramsarkonvensjonen om saken.

Forskriften for Tanamunningen naturreservat har i punkt V nr. 8 en åpning for at «nødvendig mudring av skipsleia inn til Giemasnjarg kan gjennomføres. Om utbedringen av farleden, slik som beskrevet i varsel om oppstart, faller inn under denne bestemmelsen er det forvaltningsmyndigheten som skal vurdere. Fylkesmannen i Finnmark er forvaltningsmyndighet. Dersom utbedringen av farleden ikke faller inn under bestemmelsen må tillatelse til tiltaket vurderes etter den generelle dispensasjonsbestemmelsen i naturmangfoldloven § 48.

Utbedringen av farleden til Leirpollen er en del av arbeidet med å utbedre farleden inn Tanafjorden. Kystverket har også en vedtatt strategi om å skifte flytende installasjoner til faste installasjoner. Denne utskiftningen har pågått over flere år som et prioritert sikkerhetstiltak.

Å sikre trygg ferdsel i norske farvann og hindre miljøskade som følge av akutt forurensning er blant Kystverkets overordna mål. Med dagens tilstand på farleden er det risiko forbundet med anløpene av frakteskipene til Elkem. Det er ikke mulig å oppnå tilstrekkelig sikkerhet ved bare mudring, merking eller med gjeninnføring av losplikt.

Som grunnlag for detaljreguleringen utarbeides det nå konsekvensutredninger som blant annet omfatter tiltakets virkninger på laks, sil og fugl inkludert naturreservatet som helhet. Konsekvensutredningen for sil er blant annet basert på feltarbeid som blant annet skal se på hvor silen oppholder seg og hvor den ikke oppholder seg. Dersom det er aktuelt vil det også bli foreslått avbøtende tiltak.

Det er allerede utarbeidet flere rapporter knyttet til strøm og flytting av sandmasser og deponeringen av massene. Disse rapportene blir lagt til grunn for arbeidet med detaljreguleringen og konsekvensutredninger.